

32 Kapitalvinst – svenska fordringsrätter o.d.

48 kap. 3 § och 23–24 §§ IL
 prop. 1989/90:110 s. 458–465, 725–726, SkU30
 prop. 1999/2000:2, del 2, s. 570–571, 573–574 och 584–585

Sammanfattning

Vad beskattas?	Avyttring av fordringar i svenska kronor utom sådana som ska beskattas som delägarätter beskattas enligt reglerna för svenska fordringsrätter i 48 kap. IL. Obligationer, förlagsbevis, premieobligationer m.m. samt ränteoptioner och ränteterminer hör hit.
När sker beskattning?	Skattskyldigheten inträder alltid vid avyttringstillfället oavsett hur lång innehavstiden varit och oavsett hur egendomen förvärvats.
Hur beräknas vinsten?	Kapitalvinst och kapitalförlust beräknas med ledning av faktiska intäkter och kostnader. Är fordringarna av samma slag och sort ska anskaffningsvärdet beräknas enligt genomsnittsmetoden. Upplupen ränta som erläggs vid överlåtelse av räntebärande skuldebrev (räntekompensation) beskattas separat och ingår inte i kapitalvinstberäkningen.
Kapitalvinster 100 %	Kapitalvinster är alltid skattepliktiga till 100 %. Detta gäller oavsett om fordringen är marknadsnoterad eller ej.
Kapitalförluster – 100 %	För andra marknadsnoterade skuldebrev än premieobligationer är kapitalförlust avdragsgill fullt ut utan kvotering till 70 %.
– 70 %	För premieobligationer och icke marknadsnoterade skuldebrev är kapitalförlust avdragsgill till 70 %.
	Allmänna bestämmelser om beskattning av kapitalvinst resp. kapitalförlust finns i 41 kap. 1–2 §§, 42 kap. 1 § och 44 kap. IL. Se avsnitt 26.

32.1 Vilken egendom beskattas som fordringar?

I 48 kap. 3 § IL finns definitionen av vad som avses med fordringar i svenska kronor och instrument hänförliga till sådana

fordringar. Undantagna är emellertid de fordringar som beskattas enligt reglerna för delägarätter. Dit hör:

- vinstandelsbevis i svenska kronor,
- konvertibla skuldebrev i svenska kronor,
- konvertibla vinstandelsbevis i svenska kronor och
- andra finansiella instrument som till funktion eller verknings sätt liknar dessa.

Andelar i värdepappersfonder beskattas i huvudsak enligt reglerna för delägarätter. Beträffande förluster gäller särskilda regler för sådana fonder som innehåller skuldebrev i SEK (48 kap. 21 § IL).

Övriga fordringar i svenska kronor utanför näringsverksamhet beskattas däremot enligt bestämmelserna för fordringar. Dit hör t.ex.

- obligationer,
- förlagsbevis,
- premieobligationer,
- optionsskuldebrev,
- andra skuldebrev,
- fordringar som inte hänför sig till något skuldebrev,
- optioner och terminer avseende fordringar i svenska kronor och ränteindex (ränteoptioner och ränteterminer).

Fordringar i utländsk valuta hänförs till 48 kap. 4 § IL. Se avsnitt 33.

32.2 Beskattnings tidpunkten

Avyttring

Avyttring utlöser kapitalvinstbeskattning. Se avsnitt 26.2.2 och 30.2.

Samma princip gäller som för delägarätter.

Försäljning och inlösen av en fordran ska kapitalvinstbeskattas hos borgenären. Till avyttring räknas att innehavaren av en fordran får betalt för denna (44 kap. 4 § p. 1 IL).

I R77 1:20 = RÅ 1977 1:39 hade ett skuldebrev förvärvats för en köpeskilling som understeg skuldebrevets nominella belopp pga. att den var osäker. Varje amortering ansågs utgöra avyttring till gäldenären av en fordringsrätt. Reavinst ansågs uppkomma när de avyttrade fordringsrätternas sammanlagda belopp överstigit köpeskillingen för skuldebrevet (jfr även RÅ 1977 Aa 61–63).

Om en vanlig fordran inte återbetalas pga. gäldenärens obestånd, anses fordringsrätten inte avyttrad utan förlusten är en icke av-

dragsgill kapitalförlust. Om fordran är ett värdepapper som är utgiven av ett företag anses avyttring föreligga i samband med konkurs (44 kap. 8 § IL). I sådana fall kan avdragsgill kapitalförlust uppstå. Regeringsrätten har i en dom den 22 december 2004, mål nr 8088-03, ansett att en fordran som har dokumenterats genom bolagets (gäldenärens) aktiva medverkan i form av en revers uppfyller kraven på att vara ett värdepapper. Fordran ansågs därför vara avyttrad när bolaget försattes i konkurs. I RÅ 2002 ref. 105 ansåg domstolen att en fordran som inte dokumenterats och konkretiserats genom en utfärdad handling inte kunde ses som ett värdepapper. Se avsnitt 26.2.1.

32.3 Beräkning av skattepliktig kapitalvinst och avdragsgill kapitalförlust

32.3.1 Beräkningssättet

Vid beräkning av vinst respektive förlust vid avyttring av en fordran tar man upp det erhållna vederlaget som intäkt. Avdrag sker för anskaffningsutgiften m.m.

Ränte-kompensation

Erhållen kompensation för upplupen men inte betald ränta beskattas som ränteintäkt och lämnad räntekompensation som ränteutgift. Avdrag medges det år räntan på skuldebrevet förfaller till betalning eller dessförinnan när skuldebrevet säljs (41 kap. 11 § IL). För räntekompensation lämnad under tiden 1991–1993 gäller dock äldre regler dvs. den läggs till anskaffningskostnaden. (Övergångsbestämmelser p. 10 till SFS 1993:1543 och 65 § ILP).

Skillnaden mellan kapitalvinst och ränta finns beskriven i avsnitt 24.3.1.

Genomsnittsmetoden

Om man säljer en del av ett antal skuldebrev av samma slag och sort ska genomsnittsmetoden användas för att beräkna anskaffningsutgiften (48 kap. 7 § IL). Se avsnitt 30.3.1. Genomsnittsberäkningen omfattar ersättning för upplupen ränta bara om denna ska ingå i kapitalvinstberäkningen men inte annars.

Om fordringen erhållits genom ett benefikt förvärv får mottagaren tillgodoräkna sig en anskaffningsutgift motsvarande det avdrag överlåtarens skulle fått göra om han avyttrat instrumentet på överlåtelsedagen (44 kap. 21 § IL).

Beträffande anskaffningsutgiften för skuldebrev utgivet i optionslån, hänvisas till avsnitt 30.4.2.

Det finns ingen möjlighet att ta upp ett alternativt schablonmässigt bestämt anskaffningsvärde.

**Realränte-
obligationer**

Realränteobligationer ges ut av Riksgäldskontoret till underkurs och är därmed delvis att anse som ett diskonteringspapper. Avkastningen, dvs. skillnaden mellan emissionspris och nominellt belopp, är satt med hänsyn till marknadsräntan den dag obligationen tecknades. Det utgår alltså ingen formell ränta under löptiden. På lånets slutdag återbetalas det nominella beloppet jämte ett belopp som motsvaras av inflationen under löptiden (indextilllägg). Enligt RÅ 1995 ref. 71 ska både realränta och indextilllägg behandlas som ränta. Detta gäller både vid inlösen och vid avyttring före ordinarie inlösentidpunkt.

För att inte räntedelen vid överlåtelse ska bli beskattad även som vinst så gör man på följande sätt vid vinstberäkningen. Ett belopp som motsvarar det beskattade räntebeloppet läggs till omkostnadsbeloppet för den avyttrade obligationen. Skillnaden mellan ersättningen för obligationen och omkostnadsbeloppet blir vinst eller förlust vid försäljningen.

Om beräknat räntebelopp skulle bli negativt, ska omkostnadsbeloppet minskas med motsvarande belopp vid kapitalvinstberäkningen.

Vid köp från tredje man görs en beräkning av hur mycket realränta och indextilllägg som belöper på obligationen. Vid avyttring görs en ny beräkning. Skillnadsbeloppet är i princip ränta (ränteintäkt, i undantagsfall ränteutgift).

32.3.2 Skattepliktig/avdragsgill del

**Ej marknads-
noterade for-
dringar och premie-
obligationer**

Kapitalvinst är skattepliktig till 100 %, medan enligt huvudregeln kapitalförlust är avdragsgill till 70 % (48 kap. 24 § IL).

Förluster som är att betrakta som personliga levnadskostnader är inte avdragsgilla, se RÅ 1985 not 204 där ett belopp lånats ut till en god vän utan samband med förvärvsverksamhet och utan säkerhet. Avdrag för förlust vägrades. Se även avsnitt 26.3.3.

Inte heller fiktiva förluster får dras av utan ett krav är att förlusten är verklig.

**Marknadsnoterade
fordringar utom
premieobligationer**

Kapitalförlust på marknadsnoterade fordringar i svenska kronor utom premieobligationer är avdragsgilla fullt ut (48 kap. 23 § IL). Se avsnitt 24.3.1.